
311. (Inlägg)

Jeg har en fortid som tillitsvalgt i ambulansetjenesten i en helseregion med 15 ambulansedistrikt hjemme i Norge. Det var alltid et stort puslespill å sørge for at alle distrikter hadde tilstrekkelig kapasitet, at man hadde mulighet til å hjelpe hverandre og sørge for at ingen distrikter var uten beredskap. Det vi snakker om her i dag, er noe av det samme, bare i en mye større skala. Det finnes mange grenseoverskridende samarbeid og avtaler om ambulanseskjøring mellom de nordiske land i dag, og det er viktig, særlig i de tynt befolkede områdene hvor avstandene ofte er store.

Ved gjennomgang av disse samarbeidene på trers fant man som tidligere nevnt noen utfordringer i forhold til ulike kompetansekrav, rutiner for medikamenthåndtering samt forflytting av medikamenter over grensene. Men dere: Det kan og bør løses. Det er viktig å identifisere alle mulige utfordringer og gjøre tiltak for å fjerne disse og få et mest mulig smidig samarbeid i denne viktige delen av helseberedskapen. Ved akutt sykdom og ulykke er det helt uvesentlig for dem som rammes, hvor hjelpen kommer fra. Det som teller, er at hjelpen kommer fortest mulig. Det kan stå om livet.

Vi i de nordiske landene må klare å finne gode løsninger på de hindringer som måtte finnes. Jeg er glad for den informasjonen som er hentet fram i saksdokumentene, men ser fram til det videre arbeidet. For å kunne hjelpe folk i nød og akutt sykdom trenger vi eksakt kunnskap om hvordan samarbeidet fungerer i dag, om hvilke ressurser som finnes i de ulike regionene. Når vi kjenner våre svakheter, kan vi styrke dem og skape best mulig praksis for en livsviktig nordisk helseberedskap.

Nordisk Grønt Venstre støtter det fremlagte forslaget her i dag. Takk.

